

Hoppets ljusa strimma

(Till Raoul Wallenberg)

Mitt i den svarta stormen
som bestal oss tankens luft
kom en vind av renat syre
mot en gnista av förnuft.
En eld slog ut till flamma
i vars sken lögnen blev sedd
så ingen kunde krypa bakom orden
”snärjd” och ”förledd”.

Denne man, en av oss i mängden,
men med en själ stöpt i guld
blev hoppets ljusa strimma
i en värld av skam och skuld.
Så ståndfast rak och trogen
tog han upp sin sista strid
så ingen kan förneka
eller håglöst stå bredvid.

För de blottades trängda skara
gick han in i stridens larm.
Ingen värja i sin hand,
ingen sköld på sin arm.
Men mot bödlarnas ritt på lögnen
bet hans ord som vässat svärd.
Så med list och mod rycktes offren ut
ur slukande lågors härd.

Denne man, en av oss i mängden,
men med en själ stöpt i guld
blev hoppets ljusa strimma
i en värld av skam och skuld.
Så ståndfast rak och trogen
tog han upp sin sista strid
så ingen kan förneka
eller håglöst stå bredvid

När ljuset flödat in
och vi friheten förnam
av en tvehövdad drake
togs han från oss utan skam....

(Text och musik: B. Olander)